

✓ ปัญหาสังคมเชียงใหม่ เรื่องแก๊งวัยรุ่นนยุคก่อน

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (สงครามสิ้นสุดเดือนสิงหาคม 2488)เกิดปัญหาข้าวยาก หนักมากแพง เงินเพื่อส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมโดยรวมเด็ก เยาวชนที่เติบโตมาในรุ่นนั้น ขาดการวางแผนรองรับทั้งในด้านการศึกษาและการจัดหางานมารองรับอีกทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง จำต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวเพื่อความอยู่รอด ไม่มีเวลาควบคุมดูแล บ้างก็ให้ความ เห็นว่าสาเหตุหนึ่งเนื่องจากปัจจัยภายนอกคือการเดินทางเข้ามาของคนภาคอื่น นำความคิด พฤติกรรมที่เอารัดเอาเปรียบเข้ามาในสังคมเมืองเชียงใหม่ ทำให้ผู้คนที่เคยเรียบร้อยต้องเปลี่ยน ไป โดยเริ่มตั้งแต่ทหารไทยที่มาประจำตามวัดต่างๆ ก่อนที่จะเดินทางเข้ามาในช่วงสงคราม โลกครั้งที่ 2 เป็นกลุ่มแรกที่เข้ามา กลุ่มต่อมาคือนักศึกษาแม่ใจ ซึ่งในยุคแรกมักเป็นคน จากภาคกลาง เป็นส่วนใหญ่ เรื่อยมาจนถึงผู้เดินทางมาประกอบอาชีพในเมืองเชียงใหม่ในยุคหลัง

ดังปรากฏในบทบรรณาธิการ นสพ.คนเมือง ฉบับวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2508 กล่าวถึงปัญหาวัยรุ่นยุคนั้นว่า **“ในเมืองเชียงใหม่เมื่อปี พ.ศ.2498 เกิดปัญหาสังคมคือมี กลุ่มวัยรุ่น 3-4 กลุ่ม คือแก๊งอินทรีแดง อินทรีขาว แก๊งข้างม่อยและแก๊งวัดเกต แต่ละแก๊งมักยกพวกเข้าชกตีฟันแทงกันอยู่เสมอ รวมทั้งชอบรวมกลุ่มที่ราวสะพานริมถนน คอยกระเช้าหญิง ที่ผ่าน หนักมือเข้าถึงกับจอดจักรยานขวางชิงทรัพย์ผู้สัญจร ชาวบ้านเดือดร้อนกันมากจนถึง ตำรวจและสารวัตรทหารต้องทำการปราบปราม จนในที่สุดแก๊งดังกล่าวก็หายไป ขณะนี้เกิดปัญหาสังคมวัยรุ่นอีกแล้ว มาในนามของจิกโก้ จิกโก้ พฤติกรรมชอบนุ่งกางเกงรัดรูป สวมรองเท้า ปลายแหลม สั้นสูง ผสมยารูปร่าง ชอบจับกลุ่มในย่าน ต่างๆ ในเวลากลางคืน ส่งเสียงรบกวน ชาวบ้าน บางคนขับขีรถจักรยานยนต์ฉวัดเฉวียน บางคนถอค้อทำให้เสียงดังรบกวนประชาชน นำยีนดีที่ พ.ต.อ.นิรันดร ชัยนาม ผู้ว่าราชการ จังหวัดเชียงใหม่ เรียกประชุมผู้เกี่ยวข้องมีทั้งตำรวจ ทหาร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนต่างๆ เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา”**

การแก้ไขปัญหาของคณะทำงานดังกล่าว บางคืนตรวจและจับกุมกลุ่มจิกโก้ จิกโก้ ได้คืนเดียว 20 กว่าคน (นสพ.คนเมือง ฉบับ 10 พ.ย. 2507)

เลยไปถึงปี พ.ศ.2511 ปัญหาแก๊งวัยรุ่นก็ยังเป็นปัญหาสังคมเมืองเชียงใหม่อยู่ เหมือนเดิม **“เกี่ยวกับแก๊งวัยรุ่นในเชียงใหม่นี้เป็นปัญหาของสังคมที่เรื้อรังมานาน 10 กว่า ปีมาแล้ว คือตั้งแต่ประมาณ ปี 2497 แต่แก๊งวัยรุ่นยุคนั้นถูกปราบลงอย่างราบคาบ โดยฝีมือของนายตำรวจผู้หนึ่ง นายตำรวจผู้นั้นถูกย้ายไปจากเชียงใหม่ บรรดาแก๊งวัยรุ่นก็เกิดขึ้นมาอีก จนกระทั่งปัจจุบันนี้แก๊งวัยรุ่นแตกกิ่งก้านสาขาออกไปรวม 10 แก๊ง และนับวันจะกำเริบเลิบบานลุกลามใหญ่โตยิ่งขึ้น จนเป็นที่เอือมระอาของประชาชนทั่วไป พฤติกรรมของแก๊งเหล่านี้ จากเหนือจากจับกลุ่มกันตามที่สาธารณะในตอนค่ำคอย หยอกเข้าผู้หญิงที่เดินผ่านไปมา ส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าวตามถนน บางครั้งก็ยกพวกไปชกต่อย อาละวาดในงานวัดต่างๆ ที่หนักมือหน่อยก็มีการตีรันฟันแทง ยิ่งและขว้างลูกกระเบิดมือ**

เยี่ยมโรงพัก

ใส่กันจนเสียชีวิตไปก็มีและร้ายที่สุด คือพวกนี้ได้ก่อคดีอาชญากรรมอยู่เนือง ๆ เช่น ดักจี้ วิ่งราว ลักเล็กขโมยน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลักรถจักรยาน 2 ล้อ รถจักรยานยนต์ มีสถิติสูงมากที่สุดเมื่อถูกขโมยไปแล้วถ้าเจ้าของอยากได้คืนจะต้องเสียค่าไถ่จากหน้าม้า ที่มาติดต่อในราคาแพงมาก ตั้งแต่ 1,000-4,000 บาท อีกประการหนึ่งวัยรุ่นเหล่านี้มักจะมั่วสุมกันสูบเฮโรอีนอีกด้วย..” บทบรรณาธิการ นสพ.คนเมือง ฉบับ 20 พ.ศ.2511)

ยุคนี้การต่อสู้ชกต่อยระหว่างกลุ่มต่างๆเริ่มมีการใช้อาวุธแล้ว ดังเช่นการตีกันของ นักศึกษาแม่ใจกับตำรวจตระเวนชายแดน ที่หน้าโรงเรียนศรีวิศาล ในปี พ.ศ.2508 ตำรวจ ตรวจค้นพบอาวุธปืนจากนักศึกษาแม่ใจ และเริ่มมีการทำระเบิดขวดขึ้นใช้ขว้างใส่ทำร้ายกันด้วย ดังเช่น คืนวันที่ 4 ก.พ.2511 ในงานฉลองกลุ่มหนุ่มสาว ณ บริเวณวัดลังกา หมู่ 2 ต.ฟ้าฮ่าม อ.เมืองเชียงใหม่ ขณะกำลังมีงานอย่างครึกครื้นนั้น เวลาประมาณ 21 น. พลัน มีเสียงระเบิดดังขึ้นนอกวัด จ.ส.ต.หมื่น มูลดี และ ส.ต.ต.นิโรจน์ แลกาสินธ์ ที่คุมงาน รีบรุดไปดู พบนายพล กิวแก้ว อายุ 23 ปี คนงานบริษัทแคมป์เฮาส์ เอามือกุมท้องวิ่งมา แจ้งว่า ถูกวัยรุ่นขว้างระเบิดขวดใส่สะกัดที่หน้าท้องเลือดโชก และมีกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 30 คน ยืนจับกลุ่มกันอยู่ และเมื่อตำรวจทั้งสองจะเข้าไปตรวจค้น ก็ถูกกลุ่มวัยรุ่นขว้างด้วย ระเบิดขวดแล้วยิงปืนสกัดไว้หลายนัด จากนั้นก็พากันวิ่งหลบหนีไป ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.ต.แม่ปิง นำกำลังมาสมทบจับกุมกลุ่มวัยรุ่นได้หลายคน ตรวจระเบิดขวดและอาวุธปืน อีกบางส่วน (นสพ.คนเมือง ฉบับ 11 ก.พ. 2511)

ในต้นปี พ.ศ.2511 มีเรื่องราวใหญ่โตที่ส่งผลให้อิทธิพลตำรวจในสมัยนั้นคือ พล.ต.อ.ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ส่ง พ.ต.อ.ถนอม หงษ์ทอง รองผู้การกองปราบปราม เดินทางมาสอบสวนคือคดีตำรวจยิงนักศึกษา มช. เหตุเกิดวันที่ 22 มกราคม 2511 เวลา ประมาณ 21 น.เมื่อตำรวจกองเมืองเชียงใหม่ รับแจ้งเหตุกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งเตรียมยกพวก ตีกับนักศึกษา มช.ที่ถนนสายห้วยแก้ว จึงนำกำลังตรวจประมาณ 10 คน รุดไปที่เกิดเหตุ นำโดย ร.ต.ต.โสพันธ์ ทองหาร นายร้อยเวร เมื่อไปถึงพบนักศึกษากำลังยืนออกันเตรียม บุกเข้าใส่กัน ขณะตำรวจเข้าใกล้เกลี้ยเกิดการชุลมุน ทันใดนั้นมีเสียงปืนดังขึ้น 2 นัด เป็น เหตุให้ นายธีระ เวชสุนทรและ นายอภิชาติ จันทสิทธิ์ราช นักศึกษา มช. ถูกกระสุนปืนได้ รับผิดชอบต่อทั้งสองคน ถูกนำตัวส่ง รพ.นครเชียงใหม่ ต่อมาญาตินักศึกษาได้ร้องไปยังกอง

ปราบ กองปราบปราม ส่ง พ.ต.อ.ถนอม หงษ์ทอง กับพวกเข้ามาสอบสวนและต่อมาได้ จับกุมตำรวจรวม 2 คนและพลเรือนอีก 1 คน ในข้อกล่าวหาว่ายิงนักศึกษา (นสพ.คนเมือง ฉบับ 5 มิ.ย. 2511)

ในยุคนี้มีแก๊งต่างๆ เช่น แก๊งอินทรีขาว แก๊งวัดเกต แก๊งข้างม่อยรวมกับร่มโพธิ์ แก๊งศรีวิศาล แก๊งข้างม่อย-ร่มโพธิ์ หัวหน้าแก๊งขณะนั้นคือ **“เล็ก กาแฟ”** พ่อขายกาแฟ อยู่ตลาดวโรรส อดีตตำรวจเก่าและถูกไล่ออก มักนัดวัยรุ่นในย่านข้างม่อยรวมกันที่วัดชมพู **“เล็ก กาแฟ”** จะหาพรรคพวกโดยเปรียบมวยให้ตัวที่ขนาดใหญ่เล็กกันชกต่อยกัน ใช้เวลาประมาณ 2 นาที คือปล่อยตัวเข้าหากันชกต่อยกันโดนครั้งสองครั้งก็แยก และปล่อยให้เข้าหากันชกต่อยกันอีกแบบนี้ 2-3 ครั้งก็เลิกกัน แคปากแตกหรือเลือดกำเดาไหลเท่านั้น นานๆ เข้าก็ เกิดความรักใคร่สามัคคีกัน และเมื่อสมาชิกคนใดไปมีเรื่องกับกลุ่มอื่นก็จะนัดรวมพลไปชกต่อย โดยมีสนับมือและไม่เป็นอาวุธ ระยะเวลาหลังมีพวกที่ย้ายมาจากที่อื่นมาอยู่และมีการนำผงขาว กัญชามาเสพย์ โดยผสมกับบุหรี่ยาสูบกัน เมื่อไปมีเรื่องกับกลุ่มอื่น ก็จะทำระเบิดขวดไป ด้วย คือหาขวดลิโพลแล้วนำแก้วเป็นเม็ดผสมกับกับเศษหลอดไฟนีออน ตะปุดตัวเล็กและเศษ เหล็กอัดแน่นพอสมควร แล้วนำไปพาก็จะระเบิดขึ้นภายหลัง ผู้กำกับธานี วีระเดชะ มาปราบและมาสร้างบ้านอยู่หน้าโรงแรมชาวเพชร ทำให้พวกข้างม่อย-ร่มโพธิ์เกรงใจไม่กล้า ก่อเหตุ ภายหลัง **“เล็ก กาแฟ”** ถูกยิงตายที่หน้าคิวรถสายลำพูน (วชิระ เล็กตระกูล สัมภาษณ์)

หลัง พ.ศ.2520 การชกต่อยทะเลาะวิวาทมีการเปลี่ยนแปลงโดยกลุ่มวัยรุ่นตามชุมชน เปลี่ยนเป็นกลุ่มวัยรุ่นของสถานศึกษา กลายเป็นปัญหาของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งที่นักเรียน นักศึกษาก่อเหตุวิวาทกันเสมอๆโรงเรียนที่ขึ้นชื่อในสมัยนั้นคือ โรงเรียนบูรณศักดิ์ ตั้งอยู่บริเวณร้านหนังสือดวงกมล โรงเรียนธีรศาสตร์ ตั้งอยู่บริเวณร้านสุริวงค์บุ๊คเซ็นเตอร์ โรงเรียนเทพประสาธ ตั้งอยู่บริเวณสี่แยกกระแกง โรงเรียนสาทรวิทยา หน้าวัดเจ็ดยอด โรงเรียนโปลิเทคนิคลานนา รุ่นแรกๆ ก็มีชื่อเสียงทางด้านต่อยตีเช่นเดียวกัน (คุณเจริญประเทศ สัมภาษณ์)

หลังจากหมดยุคของการยกพวกตีกันของกลุ่มสถาบันต่างๆ ก็มาถึงยุคของแก๊งซามูไร ที่พกมีขนาดยาวติดตัวมา และใช้เป็นอาวุธไล่ฟันคู่อริ

สิ่งที่เป็นผลกระทบต่อสังคม นอกเหนือจากทำให้เยาวชนไร้คุณภาพแล้ว ยังส่ง ผลไปถึงชาวบ้านอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องต้องพลอยบาดเจ็บไปด้วย ทั้งจากผลแห่งการไล่ชกต่อยกันของกลุ่มอินทรีขาว กลุ่มข้างม่อย กลุ่มแม่ใจในอดีต จนมาถึงการได้รับบาดเจ็บ และเสียชีวิตจากการถูกอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดจากการยกพวกตีกันของกลุ่มรุ่นหลัง

การยกพวกเข้าชกต่อยกันเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมเชียงใหม่ในอดีต ที่ผู้ร่วม อยู่ในเหตุการณ์ซึ่งปัจจุบันเติบโตเป็นผู้ใหญ่กันแล้ว มักงุนงงและหงุดหงิดขบขันที่ตัวเอง เข้าไปเป็นตัวละครหนึ่งในเหตุการณ์.

พ.ต.ท.อนุ เนินหาด รอง ผกก.สส.สภ.อ.หางดง